

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 4 april 2007

Nr 313—320

INNEHÅLL

Nr		Sidan
313	Lag om ändring av lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral	999
314	Lag om ändring av 2 § i lagen om Landsbygdsverket	1002
315	Lag om ändring av skogslagen	1003
316	Lag om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk	1006
317	Lag om ändring av lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog	1009
318	Lag om ändring av 21 och 22 § i lagen om skogsvårdsföreningar	1011
319	Lag om ändring av 4 § i lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering	1012
320	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av protokollet om privilegier och immuniteter för den europeiska organisationen för kärnforskning och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen	1013

Nr 313

Lag

om ändring av lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral

Given i Helsingfors den 23 mars 2007

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 18 december 1995 om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/1995) 2 § 1 mom.,
ändras 1, 5 och 8 §,
av dem 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1145/2003, samt
fogas till lagen nya 1 a, 5 a, 5 b, 9 b och 10 c § som följer:

1 §

Organisationernas syfte

För de uppgifter som gäller en hållbar skötsel och användning av skogarna samt bevarande av skogarnas mångfald och annat främjande av skogsbruket finns regionala skogscentraler och Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio (*utvecklingscentralen*).

Utvecklingscentralen har inga uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt.

1 a §

Skogscentralernas offentliga förvaltningsuppgifter

Skogscentralen har följande offentliga förvaltningsuppgifter som inte innefattar utövning av offentlig makt (*främjande uppgifter*):

1) att främja en hållbar skötsel och användning av skogarna samt bevarandet av deras mångfald och annat miljöskydd i anknytning till skogsbruket,

RP 178/2006
GrUU 45/2006
JsUB 19/2006
RSv 281/2006

2) att inom sitt verksamhetsområde följa skogsbrukets och skogarnas tillstånd och utveckling samt lägga fram förslag och initiativ som hänför sig till detta,

3) att främja samarbetet inom skogsbruket,

4) att producera och förvalta information om skogstillgångarna samt tillhandahålla tjänster som hör samman därmed,

5) att utarbeta ett regionalt målprogram för skogsbruket (*regionalt skogsprogram*) inom sitt verksamhetsområde,

6) att tillhandahålla utbildning, rådgivning och information som främjar skogsbruket,

7) att främja näringar som grundar sig på skogsbruk samt ge skogsägarna och andra som arbetar inom skogsbruket fackmannahjälp i ärenden som gäller idkande av skogsbruk,

8) att delta i internationellt samarbete som hänför sig till skogscentralernas uppgifter,

9) att upprätthålla beredskap med avseende på skogsskador samt beredskap att ge sådan handräckning som avses i räddningslagen (468/2003) när handräckningen inte innefattar utövning av offentlig makt, samt

10) att utföra andra uppgifter som föreskrivs för skogscentralerna och som inte innefattar utövning av offentlig makt samt att tillhandahålla sådana tjänster i anslutning till verkställigheten av skogspolitiken som jord- och skogsbruksministeriet ålägger skogscentralen.

Skogscentralerna har följande offentliga förvaltningsuppgifter som innefattar utövning av offentlig makt (*myndighetsuppgifter*):

1) de uppgifter som föreskrivs för skogscentralerna i skogslagen (1093/1996), lagstiftningen om skogsbrukets finansiering, lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog (263/1991), lagen om skogsvårdsföreningar (534/1998), lagen om handel med skogsodlingsmaterial (241/2002), virkesmätningenslagen (364/1991), lagen om samfälliga skogar (109/2003), lagen om samfälligheter (758/1989), lagen om överlåtelse-skatt (931/1996) och kyrkoordningen (1055/1993),

2) de uppgifter som gäller bedömning av skador som orsakats av hjortdjur och beviljande och betalning av ersättning för skadorna,

3) de uppgifter som gäller tryggnad av

statens fordringar enligt den upphävda lagen om gårdsbruksenheter (188/1977), naturnäringslagen (610/1984) eller renhushållningslagen (161/1990) i samband med försäljning av virke från de lägenheter som bildats med stöd av dessa upphävda lagar, samt

4) de övriga uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt och som föreskrivits för skogscentralerna.

5 §

Myndighetsuppgifternas organisering

För skötseln av de myndighetsuppgifter som avses i 1 a § 2 mom. finns vid skogscentralen en särskild enhet (*enheten för myndighetsuppgifter*) som leds av en myndighetschef.

Anställda vid enheten för myndighetsuppgifter får inte vid sidan av myndighetsuppgifterna delta i skötseln av skogscentralens övriga uppgifter om detta kan äventyra en oavhängig och opartisk skötsel av enhetens uppgifter. Ärenden som gäller skötsel av enhetens uppgifter hör inte till uppgiftsområdet för skogscentralens direktion eller direktör.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om myndighetsuppgifternas organisering samt om besättandet av befattningen som myndighetschef och övriga befattningar som gäller skötsel av myndighetsuppgifter.

5 a §

Beslutanderätt

Myndighetschefen avgör på föredragning de förvaltningsärenden som hör samman med de myndighetsuppgifter som avses i 1 a § 2 mom. och de personalärenden som gäller enheten för myndighetsuppgifter, med undantag för ärenden som gäller personalens anställningsvillkor samt permittering och uppsägning av ekonomiska orsaker eller produktionsorsaker.

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om beslutanderätten i andra ärenden än de som enligt 1 mom. avgörs av myndighetschefen.

5 b §

Skadeståndsansvar

I fråga om ersättande av skada som orsakats vid skötseln av skogscentralernas och utvecklingscentralens offentliga förvaltningsuppgifter gäller vad som bestäms om offentliga samfunds och tjänstemäns skadeståndsansvar och om ersättande av skador som orsakats vid tjänsteutövning.

8 §

Tjänsteansvar och förfarandet vid skötseln av uppgifterna

Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på de anställda vid skogscentralerna som deltar i skötseln av de myndighetsuppgifter som avses i 5 § 1 mom. När det är fråga om ärenden som gäller användningen av skogscentralernas och utvecklingscentralens medel tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar också på medlemmarna av skogscentralernas och utvecklingscentralens direktioner samt på de anställda.

När skogscentralerna och utvecklingscentralen sköter de offentliga förvaltningsuppgifter som föreskrivs för dem skall de iakttä förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och samiska språklagen (1086/2003). I fråga om offentligheten för skogscentralernas handlingar och verksamhet gäller lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

9 b §

Behörighetsvillkor för befattningar vid skogscentralerna samt besättandet av befattningarna

Behörighetsvillkor för befattningen som direktör för en skogscentral är för uppgiften lämplig högre högskoleexamen, god förtro-

genhet med skogsbruk, kännedom om administrativa uppgifter och i praktiken visad ledarförmåga.

Behörighetsvillkor för myndighetschefen är för uppgiften lämplig högre högskoleexamen, god förtrogenhet med skogsbruk och med skogsbrukslagstiftningen, kännedom om administrativa uppgifter samt ledarförmåga.

Behörighetsvillkor för anställda som föreleder sådana förvaltningsärenden som hör samman med myndighetsuppgifter och för anställda som utövar sådan tillsyn över iakttagandet av lagstiftningen som föreskrivs för skogscentralerna är förtrogenhet med skogsbruk och med skogsbrukslagstiftningen samt kännedom om administrativa uppgifter.

Bestämmelser om besättandet av befattningar vid skogscentralerna utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 c §

Behörighetsvillkor för befattningar vid utvecklingscentralen samt besättandet av befattningarna

Behörighetsvillkor för utvecklingscentralens direktör är för uppgiften lämplig högre högskoleexamen, god förtrogenhet med skogsbruk, kännedom om administrativa uppgifter och i praktiken visad ledarförmåga.

Bestämmelser om besättandet av befattningar vid utvecklingscentralen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2007.

När denna lag träder i kraft blir den anställda som avgör myndighetsärenden vid en skogscentral en sådan myndighetschef som avses i 5 §, med samma förmåner och skyldigheter som gällde den tidigare anställningen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 mars 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Nr 314

L a g

om ändring av 2 § i lagen om Landsbygdsverket

Given i Helsingfors den 23 mars 2007

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 2 § i lagen av den 21 juli 2006 om Landsbygdsverket (666/2006) ett nytt 2 mom.
som följer:

2 §

Uppgifter

föreskrivs för Landsbygdsverket eller som
jord- och skogsbruksministeriet särskilt åläg-
ger det.

— — — — —
Utöver de uppgifter som anges i 1 mom.
skall Landsbygdsverket fullgöra de uppgifter
i anslutning till skogsbruket som särskilt

—
Denna lag träder i kraft den 1 maj 2007.
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

Helsingfors den 23 mars 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Nr 315

L a g**om ändring av skogslagen**

Given i Helsingfors den 23 mars 2007

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i skogslagen av den 12 december 1996 (1093/1996) 8 § 4 mom., 12 § 2 mom., 15 § 2 mom., 16 §, 20 § 2 och 3 mom. och 23 §,
 av dem 16 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 520/2002 och 20 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1224/1998, samt
 fogas till lagen nya 16 a och 25 a § som följer:

8 §

Åstadkommande av återväxt

Den skyldighet som avses i 1 mom. förfaller om plantbestånd inte växer på området trots åtgärder som är att betrakta som rimliga.

12 §

Skogsbruk i skyddsskogar

På skyddsskogsområdet är det tillåtet att avverka skog för annat ändamål än till husbehov endast enligt en avverknings- och förnyelseplan som skogscentralen har godkänt. Skogscentralen skall godkänna avverknings- och förnyelseplanen om den är förenlig med de förpliktelser gällande avverkning och åstadkommande av återväxt som föreskrivs i

denna lag eller med stöd av den. Om särskilda lokala förhållanden påkallar det kan jord- och skogsbruksministeriet också begränsa eller helt förbjuda tagande av husbehovsvirke.

15 §

Förhandlingsplikt och säkerhet för att återväxt åstadkoms

Skogscentralen kan kräva att det innan förnyelseavverkning inleds skall ställas en godtagbar säkerhet för att åtgärder enligt 8 § 2 och 3 mom. vidtas. Säkerhet kan krävas om den som saken gäller tidigare med stöd av 20 § 2 mom. har ålagts att fullgöra sin förnyelseskyldighet enligt 8 § eller om de åtgärder som avses i 8 § 2 och 3 mom. tidigare med stöd av 20 § 3 mom. har vidtagits på bekostnad av den som saken gäller. Skyldigheten att

ställa säkerhet åligger den som enligt 9 § ansvarar för att återväxt åstadkoms. En säkerhet återgår inte till följd av ägarbyte eller någon annan motsvarande förändring.

16 §

Behandlingsförbud

Om förhandlingar som avses i 15 § inte har fått stånd av andra orsaker än sådana som beror på skogscentralen eller om förhandlingarna inte har lett till resultat och det finns grundad anledning att misstänka att en planerad eller påbörjad avverkning eller åtgärd av annat slag strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen förbjuda åtgärden (*behandlingsförbud*) tills vidare eller för en viss tid. Behandlingsförbud kan utfärdas också när anmälan om användning av skog inte har lämnats in inom den tidsfrist som föreskrivs i 14 § eller när säkerhet enligt 15 § 2 mom. krävs.

Behandlingsförbudet utfärdas i behövlig omfattning. Ett skriftligt beslut om behandlingsförbud skall omedelbart delges markägaren och den som innehar avverkningsrätten eller någon annan särskild rättighet. Landsbygdsverket kan på framställning av skogscentralen förena sitt beslut med vite, på vilket viteslagen (1113/1990) tillämpas. I beslutet om behandlingsförbud kan det beordras att beslutet skall iakttas trots att ändring söks, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

Landsbygdsverket skall häva behandlingsförbudet om grunder för att utfärda förbud inte längre finns.

16 a §

Temporärt behandlingsförbud

Om villkoren för behandlingsförbud enligt 16 § 1 mom. är uppfyllda och vägande skäl kräver det, kan skogscentralen temporärt förbjuda avverkningen eller någon annan åtgärd (*temporärt behandlingsförbud*) för högst 30 dagar.

Det temporära behandlingsförbudet utfärdas i behövlig omfattning. Ett skriftligt beslut om temporärt behandlingsförbud skall omedelbart delges markägaren och den som innehar avverkningsrätten eller någon annan särskild rättighet samt Landsbygdsverket. Beslutet om temporärt behandlingsförbud skall iakttas trots att ändring söks, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

Ett ärende som gäller temporärt behandlingsförbud skall utan dröjsmål och senast inom två veckor föras till Landsbygdsverket för avgörande. Förbudet förfaller om inte Landsbygdsverket inom 30 dagar efter att förbudet utfärdats har fattat ett sådant beslut som avses i 16 § eller hållit det temporära behandlingsförbudet i kraft.

Skogscentralen skall häva det temporära behandlingsförbudet om grunder för att utfärda förbud inte längre finns.

20 §

Korrigerande åtgärder

Om skogscentralen och den som saken gäller inte når en överenskommelse om de korrigerande åtgärder som avses i 1 mom. eller om den som saken gäller inte följer överenskommelsen, kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen ålägga den som saken gäller att vidta de åtgärder som behövs. Landsbygdsverket kan förena sitt beslut med vite eller hot om att åtgärderna vidtas på bekostnad av den som saken gäller. Landsbygdsverket kan också besluta att skogscentralen skall vidta eller låta vidta de behövliga åtgärderna på bekostnad av den som saken gäller. På vite och hot om tvångsutförande tillämpas viteslagen.

Om någon annan än den som saken gäller äger fastigheten eller med stöd av en särskild rättighet är berättigad att besluta om saken skall dennes samtycke till överenskommelsen om korrigerande åtgärder inhämtas. Om markägaren eller den som innehar en särskild rättighet inte ger sitt samtycke till att Landsbygdsverket ålägger den som överträtt lagen att vidta de åtgärder som behövs, kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen besluta att det eller skogscentralen vidtar

dem eller låter vidta dem på lagöverträdarens bekostnad. Kostnaderna för åtgärderna betalas i förväg av statens medel, och Landsbygdsverket får indriva dem i utsökningsväg hos den som saken gäller så som anges i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

— — — — —

23 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvudelen av skogsbruksmarken i fråga är belägen.

På sökande av ändring tillämpas vad förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskriver om sökande av ändring i beslut av en förvaltningsmyndighet.

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har skogscentralen rätt att överklaga beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av

denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut.

25 a §

Indrivning av statens fordran

Statens fordringar som avses i denna lag får indrivas i utsökningsväg utan dom eller beslut så som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

Landsbygdsverket är den myndighet som driver in statens fordringar enligt denna lag.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 maj 2007.

Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt denna lag omfattas av Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket för avgörande om det inte avgjorts av skogscentralen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 mars 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Nr 316

L a g**om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk**

Given i Helsingfors den 23 mars 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 12 december 1996 om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996)
 15 § 3 mom., 16 §, 28 § 1 och 2 mom., 29 § 2 mom., 30 § och 33 § 1 mom.,
 av dem 28 § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 1286/1997 och 30 § sådan den lyder
 i lag 718/1999, samt
fogas till 33 § ett nytt 4 mom. som följer:

15 §

Vård- och underhållsskyldighet

— — — — —
 Om en åtgärd på grund av en försummelse
 som avses i 2 mom. hotar att förlora en
 avsevärd del av sin betydelse och markägaren
 inte inom den utsatta tiden har följt uppma-
 ningen att utföra det försummade, kan Lands-
 bygdsverket på framställning av skogscentra-
 len besluta att säga upp lånet för åtgärden
 eller att det stöd som beviljats för åtgärden
 skall återbetalas helt eller delvis samt att
 vård- och underhållsskyldigheten skall upp-
 höra.
 — — — — —

16 §

Ändring av områdesanvändningen

Om en markägare har börjat använda ett

skogsförnyelseområde eller ett nyttoområde
 för istandsättningsdikning på ett sådant sätt
 att områdets användning för skogsbruksända-
 mål till väsentliga delar förhindras, skall
 Landsbygdsverket på framställning av skogs-
 centralen bestämma att lånet genast skall
 återbetalas för områdets del. Om det inte har
 förflutit femton år sedan stödet betalats i sin
 helhet, kan Landsbygdsverket på framställ-
 ning av skogscentralen bestämma att det stöd
 som beviljats för området, med undantag för
 miljöstöd enligt 19 § 1 mom., skall återbeta-
 las till staten helt eller delvis. Vård- och
 underhållsskyldigheten beträffande området
 upphör efter det att Landsbygdsverket har
 fattat ett sådant beslut. Stödet återkrävs hos
 den som ägde området då områdets använd-
 ning ändrades. Lånet indrivs hos gäldenären
 eller tas ur den fastighet som utgör pant,
 oberoende av vem som ägde området då an-
 vändningen ändrades.

28 §

Återkrav av finansieringen

Landsbygdsverket skall på framställning av skogscentralen besluta att finansieringen indras, ett redan utbetalt stöd återkrävs till staten eller ett lån sägs upp, om finansieringen har använts för något annat ändamål än den beviljats för, finansieringsmottagaren har lämnat felaktiga uppgifter som väsentligt inverkat på beviljandet eller utbetalningen av finansieringen eller finansieringsmottagaren i övrigt förfarit svikligt, till den del nämnda förfarande har inverkat väsentligt på beviljandet av finansieringen och på dess belopp. Innan finansiering dras in, ett utbetalt stöd återkrävs eller ett lån sägs upp enligt detta moment, skall finansieringsmottagaren ges tillfälle att rätta till felet, om det är obetydligt och om felet ute i terrängen kan rättas till med hjälp av rimliga åtgärder.

Landsbygdsverket kan på framställning av skogscentralen besluta att finansieringen indras eller stödet återkrävs helt eller delvis eller att lånet sägs upp på grunder som vid behov bestäms närmare genom förordning av statsrådet, om

- 1) finansieringen annars har beviljats på felaktiga grunder,
- 2) villkoren i beslutet om beviljande av finansiering eller i en handling som legat till grund för beslutet inte har iakttagits och de är väsentliga för beviljandet av finansieringen, eller
- 3) det finns något därmed jämförbart vägande skäl att indra eller återkräva finansieringen eller säga upp lånet.

29 §

Påföljder av återkrav

Om finansieringsmottagaren uppsåtligt eller av grov oaktsamhet har försummat den vård- och underhållsskyldighet som avses i 15 § eller förfarit så som anges i 28 § 1 mom., och om det inte har förflutit fyra år sedan ett sådant förfarande, kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen

höja beloppet av det stöd som återkrävs eller av den ränteförmån som avses i 1 mom. med högst 20 procent eller, om det är fråga om ett synnerligen grovt förfarande, med högst 100 procent.

30 §

Tvångsindrivning av statens fordran

En till betalning förfallen annuitet på lån och sådan finansiering som enligt denna lag skall återkrävas till staten eller andra prestationer som skall betalas till staten får indrivas i utsökningsväg utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

Landsbygdsverket är den myndighet som driver in statens fordringar enligt denna lag och förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk (1311/1996), med undantag för lånefordringar.

I fråga om debitering, uppbörd och redovisning av statens fordringar gäller vad som föreskrivs i förordningen angående debitering, uppbörd och redovisning av vissa statens penningfordringar (559/1967).

33 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av skogsbruksmarken i fråga är belägen.

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har skogscentralen rätt att överklaga beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2007.

Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt denna lag omfattas av Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket för avgörande om det inte avgjorts av skogscentralen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 mars 2007

Republikens President
TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Nr 317

L a g**om ändring av lagen om bekämpning av insekt- och svampskador i skog**

Given i Helsingfors den 23 mars 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 8 februari 1991 om bekämpning av insekt- och svampskador i skog (263/1991) 9 §, sådan den lyder i lag 1351/1996, och
fogas till lagen en ny 9 a § och till 11 §, sådan den lyder i sistnämnda lag och i lag 1146/2003, ett nytt 3 mom. som följer:

9 §

Vite och hot om tvångsutförande

Om någon försummar sin skyldighet enligt denna lag eller enligt en bestämmelse eller föreskrift som har utfärdats med stöd av den, kan skogscentralen genom sitt beslut förplikta personen i fråga att vidta behövliga åtgärder. Landsbygdsverket kan på framställning av skogscentralen förena skogscentralens beslut med vite eller hot om att åtgärderna vidtas på den försumliges bekostnad.

Angående vad som avses i denna paragraf gäller i övrigt viteslagen (1113/1990).

9 a §

Indrivning av statens fordran

Statens fordringar enligt denna lag får indrivas i utskökningsväg utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om in-

drivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/1961).

Landsbygdsverket är den myndighet som driver in statens fordringar enligt denna lag.

11 §

Ändringssökande

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har skogscentralen rätt att överklaga beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2007.

Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt denna lag omfattas av Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens

ikraftträdande till Landsbygdsverket för Åtgärder som verkställigheten av lagen
avgörande om det inte avgjorts av skogs- förutsätter får vidtas innan lagen träder i
centralen. kraft.

Helsingfors den 23 mars 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Nr 318

L a g**om ändring av 21 och 22 § i lagen om skogsvårdsföreningar**

Given i Helsingfors den 23 mars 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 10 juli 1998 om skogsvårdsföreningar (534/1998) 22 § 3 mom. och
fogas till 21 § ett nytt 2 mom. och till 22 § ett nytt 4 mom. som följer:

21 §

Ändringssökande

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har skogscentralen rätt att överklaga beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut.

22 §

Tillsyn och påföljder

Om verksamhet som strider mot denna lag eller mot föreskrifter eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den till sin karaktär är

grov eller fortsätter efter en sådan anmärkning som avses i 2 mom., skall skogscentralen förplikta den som saken gäller att iaktta föreskrifterna och bestämmelserna. I beslutet kan bestämmas att det skall iakttagas trots att ändring söks, om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

Landsbygdsverket kan på framställning av skogscentralen förena skogscentralens beslut enligt 3 mom. med vite så som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2007.

Ett ärende som inletts vid en skogscentral och som enligt denna lag omfattas av Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket för avgörande om det inte avgjorts av skogscentralen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 mars 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Nr 319

L a g**om ändring av 4 § i lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering**

Given i Helsingfors den 23 mars 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 1996 om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering (1349/1996) 4 §, sådan den lyder i lag 1144/2003, som följer:

4 §

Skogscentralen beslutar om beviljande av stöd och lån enligt denna lag. Landsbygdsverket fattar på framställning av skogscentralen beslut om återkrav av stöd och lån enligt denna lag.

Ändring i beslut som skogscentralen har fattat enligt denna lag får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av den berörda skogsbruksmarken är belägen. I fråga om ändringssökande tillämpas vad som i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om sökande av ändring i beslut av en förvaltningsmyndighet.

Utöver vad som särskilt bestäms om sökande av ändring, har skogscentralen rätt att

överklaga beslut som Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen har fattat med stöd av denna lag, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen har ändrat eller upphävt skogscentralens eller Landsbygdsverkets beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2007.

Ett ärende som inlett vid en skogscentral och som enligt denna lag omfattas av Landsbygdsverkets behörighet överförs vid lagens ikraftträdande till Landsbygdsverket för avgörande om det inte avgjorts av skogscentralen.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 23 mars 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

RP 178/2006
 GrUU 45/2006
 JsUB 19/2006
 RSv 281/2006

Nr 320

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av protokollet om privilegier och immuniteter för den europeiska organisationen för kärnforskning och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen

Given i Helsingfors den 30 mars 2007

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §

Det i Geneve den 19 december 2003 ingångna protokollet om privilegier och immuniteter för den europeiska organisationen för kärnforskning, som riksdagen har godkänt den 22 februari 2005 och som republikens president har ratificerat den 18 mars 2005 och beträffande vilket ratifikationsinstrumentet har deponerats hos Unescos generaldirektör den 8 april 2005, är i kraft från den 22 februari 2007 så som därom har överenskommits.

kraft av de bestämmelser i protokollet som hör till området för lagstiftningen i protokollet om privilegier och immuniteter för den europeiska organisationen för kärnforskning (175/2005) träder i kraft den 4 april 2007.

3 §

De bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

2 §

Lagen av den 18 mars 2005 om sättande i

4 §

Denna förordning träder i kraft den 4 april 2007.

Helsingfors den 30 mars 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikesministerns ställföreträdare

Statsminister *Matti Vanhanen*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 30/2007)

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 313—320, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2007

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663